

عنوان مقاله:

مدیریت امداد و ضرورت پهنه بندی ناپایداری دامنه ها (مطالعه موردی: پهنه بندی ناپایداری دامنه ها در شهرستان سنندج)

محل انتشار:

اولین همایش علمی تحقیقی مدیریت امداد و نجات (سال: 1381)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مینژه قهرودی تالی - دکترای ژئومورفولوژی، استادیار دانشگاه تربیت معلم و مدیر مرکز GIS جهاددا

شهرام محمدی - کارشناس ارشد ژئومورفولوژی

خلاصه مقاله:

کشور ایران شامل مجموعه پیچیده ای از رشته کوههای به هم تنیده است. ناحیه ای با ناهمواری های شدید که کوه عنصر اصلی سیمای سرزمین در آن است. در دامنه های کوهستان هرکجا که شرایط زیستی مهیا بوده، انسانی سکنی گزیده و روستاها و شهرها بتدریج شکل گرفته اند. بطوریکه اکثر روستاها و شهرهای ایران در نواحی کوهپایه ای واقع شده است. بسیاری از دامنه ها در نواحی کوهستانی در شرایط ناپایداری قرار دارند و رخداد پدیده هایی همچون زلزله، دامنه های ناپایدار را مجبور به سقوط می نماید. برای مثال زلزله 31 خرداد ماه 1369 در منجیل باعث ایجاد پدیده های لغزش گلدیان (رودبار) و لغزش فتلك شده است و توده های عظیمی از سنگ و خاک را بر سر سکونتگاه های انسانی ریخته است. رخداد پدیده های با شدت کم اگرچه در نواحی هموار بالقوه خطرزا نیستند، لیکن در نواحی کوهستانی سوانح ناگواری را ایجاد می نماید. بطورمثال مهارآبهای سطحی یا زیر زمینی اگرچه برای دشتهای نعمت به همراه دارد اما در نواحی کوهستانی سبب روان شدن جریانهای گلی و فعال شدن سولی فولکسیون می گردد. احداث جاده ها در نواحی کوهستانی اگرچه سبب ایجاد ارتباط میگردد، اما ناپایداری دامنه ها، سقوط بهمن ها، ریزش کوهها در نتیجه مدفون شدن سکونتگاه های نواحی کوهستانی در زیر خروارها سنگ و خاک و برف می شود. تغییرات اقلیمی، گرمای زودرس در بهار و همراهی ذوب برفها و بارانهای بهاری در نواحی کوهستانی از یک طرف و اشغال مسیر مسیل ها توسط انسان از سوی دیگر، همراهی سیل و سقوط دامنه ها را برای ما به همراه داشته است. لذا با توجه به دامنه هایی که توسط سکونتگاه های انسانی اشغال شده است، در مدیریت و برنامه ریزی امداد در ایران ضروری می نماید که در این خصوص، پهنه بندی ناپایداری دامنه ها در نواحی کوهستانی و تعیین نقاط امن جهت امدادسانی، از اقدامات اولیه باشد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/8411>

